สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ
เงินทดแทน พ.ศ. ....

อ.พ. ๓/๒๕๕๓ สมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ

จัดทำโดย กลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ
โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐-๒

เรียกดูเอกสารได้ที่
www.parliament.go.th/library

ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นในเวลาจำกัด เพื่อให้ทันใช้ประโยชน์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติ ที่เข้าสู่การประชุมของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวจากสื่อต่าง ๆ และ/หรือสรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่สมาชิกรัฐสภา และผู้สนใจทั่วไป หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่ง เอกสารประกอบการพิจารณานี้ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑,๒,๓ สำนักวิชาการ เป็นผู้จัดทำ และเผยแพร่ทาง www.parliament.go.th/library ผู้ใดนำข้อความหรือส่วนหนึ่งส่วนใดในเอกสารนี้ไปลงพิมพ์ในเอกสารอื่น โปรดอ้างอิงที่มากำกับไว้ด้วย

ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ – ๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘ และ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๙

กลุ่มงานบริการวิชาการ
สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

		หน้า
๑.	หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
๒.	สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๓
๓.	ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ กับร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..)พ.ศ.	๑๐
๔.	การประกันสังคมในประเทศไทย	๓๔
๕.	ตัวอย่าง : กรณีเสียชีวิตเนื่องจากการทำงาน	๓๗
๖.	กองทุนเงินทดแทน งบรายได้-ค่าใช้จ่าย	๓๙
๗.	รายงานจำนวนนายจ้างและลูกจ้างในความรับผิดชอบของกองทุนเงินทดแทน	๔๑
๘.	จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกรายจังหวัดปี ๒๕๕๓	๔๕
๙.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๘
๑๐.	กองทุนเงินทดแทน : ชะตากรรมของแรงงานข้ามชาติผู้เป็นฐานของเศรษฐกิจไทย	๕๐
	ภาคผนวก	
	- กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๑	๕๔
	- ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน	๕๗

หน้า

- ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพแรงงาน หรือเนื่องจากการทำงาน ๖๔

ผู้รับผิดชอบ

นางวิจิตรา วัชราภรณ์	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ
นางอารยะหญิง จอมพลาพล	ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริการวิชาการ ๓

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายทนงศักดิ์ สุระคำแหง	นิติกร ๘ ว.
นายเชษฐา ทองยิ่ง	วิทยากร ๗ ว.
นายวิชาญ ทรายอ่อน	วิทยากร ๖
นางบุศรา เข็มทอง	นิติกร ๕
นายณัฐพล ยิ่งกล้า	นิติกร ๕
นางมัลลิกา สมบัติศิริ	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๖
นางสาวอัชฌา ไตรมาลัย	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑
นางสาวเมษณีญา สวนทรัพย์	เจ้าหน้าที่ธุรการ ๕
นางเสาวภา วาสนา	เจ้าหน้าที่ธุรการ ๑

ตุลาคม ๒๕๕๓

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

<u>หลักการ</u>

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า "ทุพพลภาพ" (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๓) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดี หรือแก้ต่างคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง)

(๔) แก้ไขให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรง และตัดหลักการที่ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่นายจ้างมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบกิจการ และผู้รับเหมาค่าแรง ซึ่งมิใช่นายจ้างตามมาตรา ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๕๖)

(๕) แก้ไขให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และอัตราค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖)

(๖) แก้ไขให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน และเพิ่มบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๗)

(๗) แก้ไขอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่ายค่าทดแทน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งตายก่อนได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๔)

(๘) แก้ไขให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบห้าของดอกผลของเงินกองทุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง ส่งเสริมและป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคสอง)

(๙) แก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักวิชาการบัญชี รวมทั้งแก้ไขชื่อหน่วยงานให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

(๑๐) แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หลักเกณฑ์ และวิการได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และแก้ไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๑๑) กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ และกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๔๓)

(๑๒) แก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง หลักเกณฑ์การแจ้ง การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งหรือมีคำวินิจฉัยให้นายจ้างหรือให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนกรณีลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และแก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน กรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ วรรคสาม)

(๑๓) แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๑๔) แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๖)

<u>เหตุผล</u>

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการเพื่อให้ความคุ้มครองลูกจ้าง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี การกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดจากการทำงาน ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง องค์ประกอบของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์ การกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย การยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน และการพิจารณาคำร้องขอรับเงินทดแทน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้างมีประสิทธิภาพและให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

---

๑. กำหนดให้พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๒)

๒. พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น เฉพาะข้าราชการและลูกจ้างประจำ

(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

(๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่

(๔) นายจ้างซึ่งประกอบกิจการโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือโรงพยาบาลเฉพาะลูกจ้างซึ่งเป็นนักเรียน นักเรียนพยาบาล นิสิต นักศึกษา หรือแพทย์ฝึกหัด ซึ่งเป็นลูกจ้างซึ่งทำงานในสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่

(๕) องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๖) นายจ้างซึ่งมีสำนักงานในประเทศและส่งลูกจ้างไปประจำทำงานในต่างประเทศ เฉพาะลูกจ้างซึ่งไปประจำทำงานที่ต่างประเทศ

(๗) นายจ้างซึ่งดำเนินกิจการที่มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ

(๘) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๓. เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียสมรรถภาพตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์ประกาศกำหนด” (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๔. กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ (พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗) และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอคำสั่งแต่งตั้งต่อศาลที่พิจาณาคดีนั้นแล้ว ก็ให้มีอำนาจกระทำการได้จนคดีถึงที่สุด (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

๕. ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงโดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงาน หรือรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่ง หรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่ง

ส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการ กรณีเช่นว่านั้น ผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้าง ซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตรมมาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง และให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

๖. กำหนดให้นายจ้างให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๓)

๗. กำหนดให้สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

๘. กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

๙. กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพของลูกจ้างให้แก่บุคคลซึ่งลูกจ้างทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง หากไม่มีการระบุบุคคลใดเอาไว้ให้จ่ายแก่บิดามารดา สามีหรือภรรยา หรือบุตรของลูกจ้าง หรือบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)

๑๐. กำหนดให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปพลางก่อน จนกว่าบุคคลตามมาตรา ๑๖ จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพตามมาตรา ๑๖ ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายและจำเป็นต้องจัดการศพตามประเพณีทางศาสนาก่อนเจ็ดสิบสองชั่วโมงหรือครบเจ็บสิบสองชั่วโมงแล้วยังไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น โดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้าง ในการนี้ให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้ (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)

๑๑. กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ดังนี้ (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

(๑) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานตั้งแต่หนึ่งวันขึ้นไป โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลา ที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียสมรรถภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและร้อยละของการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ตามระยะเวลาการจ่ายที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(๓) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพ และตามระยะเวลาที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

(๔) ร้อยละเจ็บสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือสูญหายมีกำหนดสิบสองปี

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด

๑๒. ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) (สูญเสียสมรรถภาพ) หรือ (๓) (ทุพพลภาพ) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายโดยมิใช่เนื่องจากการทำงานและยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินสิบสองปี

ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงาน ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๔) แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ และไม่ต้องจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒)และ (๓) ต่อไป (ร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

๑๓. กำหนดให้บุคคลต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากนายจ้างเมื่อลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย คือ (ร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

(๑) บิดามารดาซึ่งเคยให้ความอุปการะลูกจ้างหรืออยู่ในความอุปการะของลูกจ้าง

(๒) สามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือบุคคลที่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าอยู่กินฉันสามีภรรยากับลูกจ้างในกรณีที่ไม่มีสามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๓) บุตรที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

(๔) บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ไม่เกินสามสิบปีและยังศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเข้าศึกษาก่อนหรือหลังลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

(๕) บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายใน ๓๑๐ วันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือวันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับค่าทดแทนนับแต่วันคลอด

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิดังกล่าวข้างต้น ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้บุคคลที่แสดงหลักฐานหรือพิสูจน์ได้ว่า เป็นพ่อแม่ หรือลูกของลูกจ้าง มีสิทธิดังเช่นบิดา มารดา หรือบุตรตามวรรคหนึ่งด้วย

๑๔. ในการจ่ายค่าทดแทน นายจ้างและลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิคนอื่น จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ (ร่างมาตรา๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

๑๕. ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละห้าของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓ (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๒๘)

๑๖. กำหนดให้มี "คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน" ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทางแพทย์ศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง การประกันสังคมหรือการประกันภัย ไม่เกิน ๖ คน กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละ ๓ คน เป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ และคณะกรรมการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกิน ๒ คน (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

๑๗. กำหนดให้สำนักงานประกันสังคมเสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน เพื่อตรวจสอบ รับรองและเสนอต่อคณะกรรมการและให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

๑๘. กำหนดให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้ (ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๑/๑

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี

(๓) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในด้านแรงงาน

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๘) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน

๑๙. นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑/๑ (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

๒๐. กำหนดให้มีคณะกรรมการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกิน ๑๕ คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเลขานุการและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกิน ๒ คน (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘)

๒๑. เพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการแพทย์ในการให้ความเห็นนอกจากต่อสำนักงานประกันสังคมแล้วยังให้ความเห็นต่อกระทรวงแรงงานด้วย (ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ (๓)

๒๒. กำหนดให้กรรมการ กรรมการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)

๒๓. ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภท และขนาดของกิจการ และท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ และให้นายจ้างยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมทบตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบและให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและการจ่ายเงินสมทบตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง (ร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๔)

๒๔. กำหนดให้นายจ้างที่ไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่ายต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่ายนับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ แต่หากรัฐมนตรีเห็นว่าประเทศประสบปัญหาทางเศรษฐกิจประสบภัยพิบัติอย่างร้ายแรง หรือมีสถานการณ์พิเศษอย่างอื่น ทำให้นายจ้างไม่อาจจ่ายเงินสมทบได้ตามกำหนดเวลา ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศงดเพื่อลดการจ่ายเงินเพิ่มในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

๒๕. กำหนดให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่นายจ้างทราบ หรือควรจะได้ทราบถึงเหตุดังกล่าว และให้ลูกจ้างตั้งผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างหรือมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานจ่ายเงิน

ทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ เมื่อมีการแจ้งเหตุดังกล่าว หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เองว่าลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ซึ่งหากมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยว่า ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่าย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ โดยไม่ชักช้า หากไม่มีสิทธิได้รับให้แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ออกระเบียบ กำหนด หลักเกณฑ์การวินิจฉัย และการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ และการเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงาน และหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทน (ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘, มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐)

๒๖. ในกรณีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด (ร่างมาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา ๕๑

๒๗. ในกรณีที่นายจ้างไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาล หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ (กรณีลูกจ้างถึงแก่ความตายโดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปพลางก่อน) มาตรา ๔๔ (กำหนดให้นายจ้างที่ต้องจ่ายเงินสมทบยื่นแบบลงทะเบียนฯ) มาตรา ๔๘ (กำหนดให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วยหรือสูญหายของลูกจ้าง ต่อสำนักงานประกันสังคมในท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่ฯ) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

๒๘. ในกรณีที่นายจ้างไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมิให้อุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ หรือไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการโดยมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔)

๒๙. บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่า ผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

๑. เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

๒. ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่า บุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่อง ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายใน๓๐ วันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

๓๐. ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติ เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทน ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดหรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้างให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าวนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

๓๑. ความในมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่นายจ้างซึ่งยังมิได้จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องจ่ายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

ตารางเปรียบเทียบ*

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ กับร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙)

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
พระราชบัญญัติ เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ——————— ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นปีที่ ๔๙ ในรัชกาลปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทน	ร่าง พระราชบัญญัติ เงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ——————— .... โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย	

ที่มา : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้		
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗"	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."	
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีเวลาเตรียมการเพื่อดำเนินการตามกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติม
	มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	
มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ (๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น (๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่	"มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ (๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น เฉพาะข้าราชการและลูกจ้างประจำ (๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่	เพื่อกำหนดขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ให้ชัดเจนและครอบคลุมยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
(๔) นายจ้างซึ่งดำเนินกิจการที่มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ (๕) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	(๔) นายจ้างซึ่งประกอบกิจการโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือโรงพยาบาลเฉพาะลูกจ้างซึ่งเป็นนักเรียน นักเรียนพยาบาล นิสิต นักศึกษา หรือแพทย์ฝึกหัด ซึ่งเป็นลูกจ้างซึ่งทำงานในสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ (๕) องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ (๖) นายจ้างซึ่งมีสำนักงานในประเทศและส่งลูกจ้างไปประจำทำงานในต่างประเทศ เฉพาะลูกจ้างซึ่งไปประจำทำงานที่ต่างประเทศ (๗) นายจ้างซึ่งดำเนินกิจการที่มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ (๘) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”	
มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ ฯลฯ ฯลฯ “สูญเสียสมรรถภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายหรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีทางการแพทย์สิ้นสุดแล้ว “เงินทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ	มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สูญเสียสมรรถภาพ” และคำว่า “เงินทดแทน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ““ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียสมรรถภาพตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์ประกาศกำหนด”	เพื่อให้การวินิจฉัยการทุพพลภาพมีความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการการแพทย์กำหนดหลักเกณฑ์การสูญเสียสมรรถภาพเพื่อความเหมาะสมต่อการรับค่าทดแทน

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
มาตรา ๘ ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ฯลฯ ฯลฯ	มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอคำสั่งแต่งตั้งต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นแล้ว ก็ให้มีอำนาจกระทำการได้จนคดีถึงที่สุด"	เพื่อให้การฟ้องคดีและแก้ต่างคดีมีความคล่องตัวและเป็นไปตามขั้นตอนอย่างถูกต้องสอดคล้องกับแนวปฏิบัติ
มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรง โดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี หรือมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการ ถ้าผู้รับเหมาค่าแรงดังกล่าวไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน	มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงโดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานหรือรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่ง หรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบ	เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนและกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมบัญญัติความเป็นนายจ้างแตกต่างกันกล่าวคือ กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนผู้รับเหมาค่าแรงเป็นนายจ้าง แต่กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมบัญญัติให้ผู้ประกอบกิจการเป็นนายจ้าง การกำหนดให้ผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็น

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
ให้ผู้ประกอบกิจการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่นายจ้างร่วมรับผิดกับผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มเสมือนหนึ่งเป็นนายจ้าง ให้ผู้ประกอบกิจการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่นายจ้างที่ได้จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มมีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาค่าแรงอื่นหากมีตลอดสายในเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มที่ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน	ของผู้ประกอบกิจการ กรณีเช่นว่านั้นผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตามมาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน”	บุคคลธรรมดา ไม่มีสถานประกอบการแน่นอน เป็นนายจ้างจะก่อให้เกิดปัญหาในการขึ้นทะเบียน รวมทั้งการติดตาม เร่งรัดหนี้ เงินสมทบ และเงินเพิ่ม และโดยที่สำนักงานประกันสังคมมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามกฎหมายทั้งสองฉบับ จึงควรแก้ไขให้สอดคล้องกัน
มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินอัตรา หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด”	เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการดำเนินงาน

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
มาตรา ๑๔ ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน	มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน	เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการดำเนินงาน
มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตราหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด	เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการดำเนินงาน
มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างเป็นจำนวนหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน	มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพของลูกจ้างตามอัตราที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด ในกรณีที่ไม่มีบุคคลดังกล่าว ให้จ่ายแก่บิดามารดา สามีหรือภรรยา หรือบุตรของลูกจ้าง ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้างหรือบุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้าง	เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการดำเนินงาน และกำหนดบุคคลผู้มีสิทธิได้รับค่าทำศพตามลำดับให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายโดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปพลางก่อนจนกว่าผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพตามมาตรา ๑๖ ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายครบเจ็ดสิบสองชั่วโมง แล้วยังไม่มีผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มาขอเป็นผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพนั้นตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่นโดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้าง ในการนี้ให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้	มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย โดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปพลางก่อน จนกว่าบุคคลตามมาตรา ๑๖ จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพตามมาตรา ๑๖ ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายและจำเป็นต้องจัดการศพตามประเพณีทางศาสนาก่อนเจ็ดสิบสองชั่วโมงหรือครบเจ็ดสิบสองชั่วโมงแล้วยังไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น โดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้าง ในการนี้ให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้	เพื่อให้ลูกจ้างที่ไม่มีผู้จัดการศพได้รับการจัดการศพตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น
มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้ (๑) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินสามวัน ไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (๒) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไป	มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณีดังต่อไปนี้ (๑) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานตั้งแต่หนึ่งวันขึ้นไป โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี	เพื่อเพิ่มค่าทดแทนรายเดือนให้ได้รับสูงขึ้น โดยกำหนดให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์แทนกระทรวงแรงงานเพื่อให้มีความยืดหยุ่นและคล่องตัวยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
จนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี (๒) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกาย โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี (๓) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่จะต้องจ่ายตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบห้าปี (๔) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนดแปดปี การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกาย หรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ในการคิดค่าทดแทน ให้เทียบอัตราส่วนร้อยละจากจำนวนระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะประเภทนั้น ๆ ตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด	(๒) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียสมรรถภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและร้อยละของการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงาน ตามระยะเวลาการจ่ายที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี (๓) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าปี (๔) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนดสิบสองปี หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด	

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด มาตรา ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไป จนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่ทั้งนี้ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินแปดปี	มาตรา ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายโดยมิใช่เนื่องจากการทำงานและยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินสิบสองปี ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงาน ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๔) แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ และไม่ต้องจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓) ต่อไป	เพื่อให้การจ่ายค่าทดแทนในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายก่อนได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิมีความชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งเพิ่มระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนในกรณีดังกล่าวด้วย

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
มาตรา ๒๐ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง (๑) บิดามารดา (๒) สามีหรือภรรยา (๓) บุตรมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เว้นแต่เมื่อมีอายุครบสิบแปดปีและยังศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ (๔) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือวันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าว จะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย	มาตรา ๒๐ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากนายจ้าง (๑) บิดามารดาซึ่งเคยให้ความอุปการะลูกจ้างหรืออยู่ในความอุปการะของลูกจ้าง (๒) สามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือบุคคลที่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าอยู่กินฉันสามีภรรยากับลูกจ้างในกรณีที่ไม่มีสามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย (๓) บุตรที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี (๔) บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ไม่เกินสามสิบปีและยังศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเข้าศึกษาก่อนหรือหลังลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย (๕) บุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือวันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับค่าทดแทนนับแต่วันคลอด	แก้ไขจากคำว่า “เงินทดแทน” เป็น “ค่าทดแทน” เพื่อให้ถูกต้องตามบทนิยามศัพท์ รวมทั้งกำหนดผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้บุคคลที่แสดงหลักฐานหรือพิสูจน์ได้ว่า เป็นพ่อ แม่ หรือลูกของลูกจ้างมีสิทธิดังเช่นบิดา มารดา หรือบุตรตามวรรคหนึ่งด้วย"	
	มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	
มาตรา ๒๔ การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ นายจ้างและลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้	"มาตรา ๒๔ การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ นายจ้างและลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้"	เพื่อกำหนดบทบัญญัติรองรับให้อำนาจเลขาธิการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีการจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นได้
	มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
มาตรา ๒๘ ฯลฯ ฯลฯ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละยี่สิบสองของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละสามของดอกผลของกองทุนต่อปีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓	"คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสามสิบของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละห้าของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓"	เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจจัดสรรเงินกองทุน และเพื่อให้การจัดสรรเงินกองทุนเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายจึงได้เพิ่มจำนวนร้อยละของดอกผลของกองทุนต่อปี
มาตรา ๓๐ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงานเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าวให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา	มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา ๓๐ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงานประกันสังคมเสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ งบการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา"	เพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการบัญชี เนื่องจากคำว่า "งบการเงิน" หมายถึง งบดุลและงบรายรับรายจ่าย รวมทั้งแก้ไขชื่อหน่วยงานให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน"ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคนกับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละสามคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทางแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง ประกันสังคม หรือประกันภัย	มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน" ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคนกับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละสามคน เป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทางแพทย์ศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง การประกันสังคม หรือการประกันภัย หลักเกณฑ์และวิธีการให้ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด"	เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดให้คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนมีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ รวมทั้งกำหนดให้การได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างเป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด
	มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ "มาตรา ๓๑/๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้	เพื่อกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	(๑) มีสัญชาติไทย (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี (๓) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในด้านแรงงาน (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ (๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ (๘) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน”	
	มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	
มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ	“มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ	เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการตามร่างมาตรา ๑๒

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
(๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) รัฐมนตรีให้ออก (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย (๕) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๓๑ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน	(๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) รัฐมนตรีให้ออก (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑/๑ ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๓๑ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน”	
มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ	มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ	เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการได้

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	* ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ ให้นำมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม	ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเลขานุการและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน ให้นำความในมาตรา ๓๑/๑ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม"	
มาตรา ๔๐ คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ ฯลฯ ฯลฯ (๓) ให้ความเห็นต่อสำนักงานในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓ และประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓) ฯลฯ ฯลฯ	มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "(๓) ให้ความเห็นต่อกระทรวงแรงงานและสำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓)"	เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
มาตรา ๔๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ และอนุกรรมการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่น	มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา ๔๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่าย	เพื่อให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเช่นเดียวกับกรรมการ

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการและท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่งยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อลูกจ้างตามแบบที่เลขาธิการกำหนด และจ่ายเงินสมทบ ณ สำนักงานแห่งท้องที่ที่นายจ้างยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ	อย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด" มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการและท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมทบตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ กรณีข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและการจ่ายเงินสมทบเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง"	เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสะดวกในการปฏิบัติตามกฎหมาย จึงกำหนดให้เลขาธิการวางระเบียบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและการจ่ายเงินสมทบ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและรองรับการดำเนินการในอนาคตที่จะขยายการบริการไปยังหน่วยงานบริการอื่นด้วย และกำหนดให้นายจ้างมีหน้าที่แจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและการจ่ายเงินสมทบ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสามต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย	มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่า ประเทศประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ประสบภัยพิบัติอย่างร้ายแรง หรือมีสถานการณ์พิเศษอย่างอื่นอันเป็นเหตุให้นายจ้างไม่อาจจ่ายเงินสมทบได้ตามกำหนดเวลา ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดก็ได้" มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของนายจ้าง จึงปรับลดอัตราเงินเพิ่มลงเท่ากับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกำหนดมิให้เงินเพิ่มดังกล่าวมีจำนวนเกินกว่าเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย ประกอบกับให้อำนาจรัฐมนตรีออกประกาศงดหรือลดการจ่ายเงินเพิ่มในกรณีเกิดสถานการณ์พิเศษ

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย	"มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย	เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติตามกฎหมาย จึงกำหนดให้เลขาธิการวางระเบียบเกี่ยวกับการแจ้งการประสบอันตราย เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและรองรับการดำเนินการในอนาคตที่อาจกำหนดให้มีหน่วยบริการสำหรับดำเนินการในเรื่องดังกล่าว
มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาตามแบบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย แล้วแต่กรณี	มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย แล้วแต่กรณี	เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติตามกฎหมาย จึงกำหนดให้เลขาธิการวางระเบียบเกี่ยวกับการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและรองรับการดำเนินการในอนาคตที่อาจกำหนดให้มีหน่วยบริการสำหรับดำเนินการในเรื่องดังกล่าว
มาตรา ๕๐ เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ตามมาตรา ๔๘ หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา ๔๙ หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดโดยมิชักช้า	มาตรา ๕๐ เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายตามมาตรา ๔๘ หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา ๔๙ หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างหรือมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี	กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างหรือมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ให้สิทธินายจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ อุทธรณ์คำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบ และกำหนดแนวทางให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีที่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง	ในกรณีที่มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งว่าลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ โดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยว่าไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ	
ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง สถานที่อื่นตามที่นายจ้างและฝ่ายลูกจ้างตกลงกัน หรือที่สำนักงาน	หลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ และการเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงาน ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ"	ให้เลขาธิการเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพและการเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงาน ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายเงินทดแทนเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน
มาตรา ๕๑ ฯลฯ ฯลฯ ในกรณีที่การเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนจากนายจ้างต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาได้ภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย	มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "ในกรณีที่การเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด"	เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการปฏิบัติและรองรับการดำเนินการในอนาคตที่อาจขยายหน่วยบริการเพื่อดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	
มาตรา ๕๖ ให้นำมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาชั้นต้นและผู้รับเหมาช่วง ซึ่งมิใช่นายจ้างตามมาตรา ๑๐ และผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่นายจ้างตามมาตรา ๑๑ โดยอนุโลม	"มาตรา ๕๖ ให้นำความในมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาชั้นต้นและผู้รับเหมาช่วง ซึ่งมิใช่นายจ้างตามมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม"	เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติตามร่างมาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑) ที่กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการเป็นนายจ้างโดยผลของกฎหมาย ส่วนผู้รับเหมาค่าแรงมิได้อยู่ในฐานะนายจ้างอีกต่อไป
	มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	
มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	"มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"	เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดอัตราโทษปรับเพิ่มสูงขึ้น
	มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ หรือมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	"มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ หรือไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการโดยมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"	เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดอัตราโทษปรับเพิ่มสูงขึ้น
	มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	
มาตรา ๖๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้	"มาตรา ๖๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่า ผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้	เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและชัดเจนในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น
(๑) เลขาธิการ สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร	(๑) เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร	
(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น	(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น	
ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวน	ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่า บุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวน	

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
ส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมการเปรียบเทียบหรือไม่ ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ในการเปรียบเทียบตามมาตรานี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบต้องเปรียบเทียบปรับไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป	ส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป" มาตรา ๒๖ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดหรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม	กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับสิทธิในการรับเงินทดแทนของผู้ที่มีสิทธิก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงได้รับต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น และให้ได้รับสูงขึ้นหากค่าทดแทนรายเดือนมีการเปลี่ยนแปลงในอัตราที่เป็นคุณ

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	โดยพระราชบัญญัตินี้ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าวนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง มาตรา ๒๗ ความในมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่นายจ้างซึ่งยังมิได้จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องจ่ายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ..... นายกรัฐมนตรี	กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับกรณีนายจ้างซึ่งยังมิได้จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายยังไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่ายให้ได้รับประโยชน์จากการปรับลดอัตราเงินเพิ่มลง โดยเงินเพิ่มนั้นต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่ต้องจ่าย

การประกันสังคมในประเทศไทย

*ในประเทศไทยกองทุนเงินทดแทน นับเป็นก้าวแรกของการประกันสังคมไทย ที่ให้หลักประกันแก่ลูกจ้างกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยด้วยโรคอันเนื่องมาจากการทำงาน

ทั้งนี้กองทุนเงินทดแทน **เกิดขึ้นในประเทศไทยครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ. 2515 ภายใต้การบริหารของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน กรมแรงงาน** ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 โดยในปีแรกของ การให้ความคุ้มครอง จะครอบคลุมเฉพาะ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 20 คนขึ้นไปที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ แล้วจึงค่อย ๆ ขยายความคุ้มครองออกไปจนครบทุกจังหวัด ทั่วประเทศในวันที่ 1 กรกฎาคม 2531

จวบจนกระทั่งได้มีการผลักดันพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2533 เป็นต้นมา

ประเทศไทยจึงมีการประกันสังคมอย่างเต็มรูปแบบ โดยลูกจ้างจะได้รับความคุ้มครอง ทั้งในเรื่องการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยทุพพลภาพ และตาย ทั้งนี้เนื่องและไม่เนื่องจากการทำงาน รวมไปถึงการคลอดบุตรสงเคราะห์บุตร ชราภาพ และการว่างงาน เฉกเช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ

ลักษณะเครื่องหมายสำนักงานประกันสังคม

เป็นภาพอักษร 3 ตัวคือ สปส. มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม ตั้งเรียงบนฐานในกรอบทรงรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่ว ด้านข้างซ้ายและขวามีเส้นตรง 3 เส้นลักษณะคล้ายเสาพุ่งขนานไปสู่จุดยอดของสามเหลี่ยมหน้าจั่ว ด้านล่างของฐานมีข้อความว่า " สำนักงานประกันสังคม " (Social Security Office)

ความหมาย

จากภาพเครื่องหมายราชการ ตัวอักษรเป็นชื่อย่อของสำนักงานประกันสังคมและที่เป็น ทรงสามเหลี่ยมแสดงออกถึงการร่วมมือร่วมใจและความรับผิดชอบร่วมกันทั้ง 3 ฝ่าย คือ รัฐบาล นายจ้างและลูกจ้าง สำหรับเส้นตรง 3 เส้นที่พุ่งขนานไปสู่จุดยอดของสามเหลี่ยมหน้าจั่วเปรียบเสมือนเสาหลัก 3 เสาที่มั่นคงของสำนักงานประกันสังคมและแสดงให้เห็นการผนึกกำลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันพัฒนางานประกันสังคม ให้มีความเจริญรุ่งเรืองไปสู่จุดยอดอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ สีน้ำเงินและสีทอง แสดงให้เห็นถึงความมั่นคงของสำนักงานประกันสังคม

ประเภทของการประกันสังคม, ขอบข่ายความคุ้มครอง

ระบบประกันสังคมที่นานาประเทศถือเป็นหลักปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน จะมีประเภทของการประกันรวม 8 ประเภท คือ

---

* สำนักงานประกันสังคม.[ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นจาก http://www.sso.go.th/wpr/category.jsp?lang=th&cat=141 สืบค้น ณ วันที่ 5 ตุลาคม 2553

1.การประกันการเจ็บป่วย

2.การประกันการคลอดบุตร

3.การประกันอุบัติเหตุและโรคอันเกิดจากการทำงาน

4.การประกันทุพพลภาพ

5.การประกันชราภาพ

6.การประกันการสงเคราะห์ครอบครัว

7.การประกันการเสียชีวิต

8.การประกันการว่างงาน

หลักการ

การประกันสังคมที่ประเทศต่าง ๆ ใช้อยู่ในปัจจุบันจะมีหลักการที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากการประกันสังคมเป็นโครงการการบริหารทางสังคมในระยะยาวอีกระบบหนึ่งที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการจัดขึ้นด้วยการให้ประชาชนผู้มีรายได้แต่ละคนได้มีส่วนช่วยตนเองหรือครอบครัว

โดยร่วมกันเสี่ยงภัยหรือช่วยเหลือบำบัดความทุกข์ยากเดือดร้อนซึ่งกันและกันระหว่างผู้มีรายได้ในสังคม **ด้วยการออกเงินสมทบเข้ากองทุนเรียกว่ากองทุนประกันสังคมโดยมีนายจ้างลูกจ้าง** และในบางประเทศมีรัฐบาลร่วมออกเงินสมทบเข้ากองทุนนี้ด้วย

กองทุนนี้จะจ่ายประโยชน์ทดแทนให้แก่ผู้ส่งเงินสมทบเมื่อเกิดความเดือนร้อน เช่น เจ็บป่วย คลอดบุตร ว่างงาน ชราภาพ เป็นต้น

การประกันสังคมจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่ยึดหลักการพึ่งตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกันของประชาชน โดยมีความมุ่งหมายที่จะเป็นหลักการพึ่งตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกันของประชาชน โดยมีความมุ่งหมายที่จะเป็นหลักประกันและคุ้มครองความเป็นอยู่ของประชาชน ให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต แม้มีเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องขาดแคลนรายได้ ก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ หรือ ILO (1989) ได้กำหนดหลักการของการประกันสังคม ของการประกันสังคม ไว้ดังนี้

1.การประกันสังคมจะมีการบริหารทางการเงินโดยวิธีการจัดเก็บเงินสมทบ ซึ่งโดยปกติมักมาจาก การสมทบของนายจ้างและลูกจ้าง ทั้งนี้รัฐจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการจ่ายเงินสมทบหรือเงินอุดหนุนอื่น ๆ ด้วยหรือไม่ก็ได้

2.การเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันสังคมนั้นจะเป็นลักษณะของการบังคับซึ่งมีข้อยกเว้นน้อยมาก

3.เงินสมทบที่จ่ายมานั้นจะจัดตั้งเป็นกองทุนพิเศษ ซึ่งต้องนำไปจ่ายเป็นประโยชน์ทดแทนตามที่กำหนด และนำไปใช้ในการบริหาร

4.ส่วนเกินของเงินสมทบจะนำไปลงทุนเพื่อให้กองทุนมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น

5.สิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนขึ้นอยู่กับการได้จ่ายเงินสมทบ ที่เป็นไปตามเงื่อนไข โดยไม่ต้องมีการตรวจสอบความจำเป็น หรือการตรวจสอบรายได้แต่อย่างใด

6.อัตราเงินสมทบและอัตราประโยชน์ทดแทนจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ประกันตน

7.การประกันสังคมกรณีเจ็บป่วยจากการทำงาน

โดยทั่วไปจะมาจากการสนับสนุนทางการเงินจากนายจ้างแต่เพียงผู้เดียว โดยอาจมีรัฐช่วยจ่ายเงินอุดหนุน

การประกันสังคมเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐบาลของประเทศต่างๆในโลกส่วนใหญ่นำระบบประกันสังคมไปใช้ ในการให้หลักประกันชีวิตแก่ประชาชนของตนตั้งแต่เกิดจนตาย

หลักประกันประกันสังคมมีคุณลักษณะ ดังนี้

1.เป็น ระบบของการเฉลี่ยทุกข์-เฉลี่ยสุขซึ่งกันและกันระหว่างมวลสมาชิก ซึ่งโดยทั่วไปรัฐบาลของทุกประเทศจะให้ความสำคัญแก่บุคคลที่ทำงานมีรายได้และ อยู่ในระบบแรงงานก่อนและจะขยายความคุ้มครองไปสู่ผู้ทำงานที่มีรายได้นอกระบบ การจ้างงานปกติ ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่าแรงงานนอกระบบ

2.เงินสมทบที่เก็บไปนั้นจะสะสมเป็นกองทุนซึ่งจะให้สิทธิประโยชน์เฉพาะกับบุคคลที่ส่งเงินสมทบ ซึ่งประเทศไทยเรียกว่า ผู้ประกันตนเท่านั้น

3.การ เก็บเงินสมทบ ซึ่งถือว่าเป็นภาษีพิเศษ ซึ่งจะเก็บจากบุคคลที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น ทั้งนี้ความสำเร็จประการหนึ่งของการประกันสังคม ก็คือเป้าหมายหลักที่จะทำให้การประกันสังคมสามารถครอบคลุมทุกตัวบุคคลของ ประชาชนในชาติ (Universal Coverage) ได้ในอนาคต

อนุสัญญาที่ 102 ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ กำหนดสิทธิประโยชน์ขั้นพื้นฐานของการประกันสังคมไว้ 9 ประการ คือ กรณีเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีสงเคราะห์ครอบครัว กรณีชราภาพ กรณีว่างงาน การดูแลผู้ที่ขาดการอุปการะ และกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงาน

สำหรับประเทศไทยได้จัดการดำเนินการระบบประกันสังคมเป็น 2 กองทุน คือ กองทุนประกันสังคมและกองทุนเงินทดแทน

ตัวอย่าง : กรณีเสียชีวิตเนื่องจากการทำงาน*

เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเสียชีวิตเนื่องจากการทำงาน ผู้มีสิทธิจะได้ รับเงินทดแทน ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ดังนี้

ค่าทำศพ จำนวน 100 เท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรง งาน (ปัจจุบัน 16,500 บาท) จ่ายให้แก่ผู้จัดการศพของลูกจ้าง

ค่าทดแทนจะจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิของลูกจ้าง ซึ่งจะได้รับค่าทดแทนร้อยละ 60 ของค่าจ้างรายเดือน เป็นระยะเวลา 8 ปี (หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่กระทรวงแรงงานและ สวัสดิการสังคมประกาศกำหนด) ปัจจุบันไม่ต่ำกว่าเดือนละ 2,000 บาท ไม่เกินเดือนละ 9,000 บาท ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทน มีดังนี้

บิดา มารดา

สามี หรือภรรยา

บุตรที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เว้นแต่บุตรอายุ 18 ปี และยังศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่

บุตรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี และทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตาย

บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายใน 310 วัน นับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือวันที่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิในลำดับ 1-5 ให้พิจารณาจ่ายเงินแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะ ของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อน เพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตาย ในกรณีที่มีผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนมากกว่า 1 คน แต่ละคนจะได้รับส่วนแบ่งค่าทดแทนในอัตราคนละเท่า ๆ กัน และถ้าผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนคนใดคนหนึ่งตายหรือสามีหรือภรรยาเป็นผู้มี สิทธิสมรสใหม่ หรือมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอยู่กินฉันสามีหรือภรรยากับชายหรือหญิง อื่น หรือบุตรอายุเกิน 18 ปีแล้ว ไม่ได้ศึกษาต่อ บุคคลนั้นก็จะหมดสิทธิได้รับค่าทดแทนและจะต้องนำส่วนแบ่งของบุคคลที่หมด สิทธิไปเฉลี่ยให้แก่บุคคลที่ยังเหลืออยู่ต่อไป

การจ่ายค่าทดแทนแก่ผู้มีสิทธิจ่ายเป็นรายเดือนแต่ผู้มีสิทธิอาจสามารถขอรับ ค่าทดแทนล่วงหน้าได้ครั้งละไม่เกิน 1 ปี โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะพิจารณาจ่ายจากเหตุผลความจำเป็นในการขอรับเงินทดแทน เป็นราย ๆ ไป โดยเสียส่วนลดในอัตราร้อยละ 2 ต่อปี

---

* สำนักประกันสังคม.[ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นจาก

http://www.sso.go.th/wpr/content.jsp?lang=th&cat=222&id=868 สืบค้น ณ วันที่ 5 ตุลาคม 2553

ตัวอย่าง ค่าทดแทนกรณีเสียชีวิต ลูกจ้างประสบอันตรายจนเสียชีวิตเนื่องจากการทำงานได้รับค่าจ้างเดือนละ 14,000 บาท มีผู้มีสิทธิรับค่าทดแทน คือ บิดา มารดา และบุตร 2 คน

<u>วิธีคำนวณ</u>

ลูกจ้างได้เงินเดือน 14,000 x 60% = 8,400 บาท รวมระยะเวลา 8 ปี (หรือ 96 เดือน) = 8,400 x 96 เดือน = 806,400 บาท ผู้มีสิทธิ 4 คน ๆ ละ = 8,400/4 = 2,100 / เดือน 8 ปี / คน = 2,100 x 96 = 201,600 บาท

กองทุนเงินทดแทน

งบรายได้-ค่าใช้จ่าย

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2552 และ 2551

หน่วย: บาท

	2552	2551
รายได้		
เงินสมทบ	2,976,386,456.49	2,875,290,335.95
เงินเพิ่มตามกฎหมาย	26,961,001.89	27,617,431.33
ส่วนลดรับ	15,620,828.18	16,658,341.48
รายได้ค่าปรับ	236,000.00	464,000.00
ดอกเบี้ยรับ	1,086,032,112.12	1,102,468,770.36
กำไรจากการขายหลักทรัพย์	6,557,603.33	285,191.10
รายได้เงินผูกพันที่ผู้มีสิทธิไม่มารับ	33,883,628.65	23,054,137.46
รายได้อื่น ๆ	3,833,335.78	13,721,856.98
รวมรายได้	**4,149,510,966.44**	**4,059,560,064.66**
ค่าใช้จ่าย		
เงินทดแทน	1,269,549,600.00	1,688,351,715.15
ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรให้แก่ สปส.		
- ในการฟื้นฟูสมรรถภาพและส่งเสริมความปลอดภัย	131,683,163.00	105,090,261.98
- ในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน	23,863,047.36	28,554,700.00
หนี้สูญ	657,487.43	977,026.96
หนี้สงสัยจะสูญ	31,394,071.30	22,565,391.87
ค่าใช้จ่ายอื่น	949,400.00	870,400.00
รวมค่าใช้จ่าย	**1,458,096,769.09**	**1,846,409,495.96**
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายก่อนหักปรับปรุง	-	2,213,150,568.70
หัก ปรับปรุง เพิ่ม(ลด) เงินสำรอง	-	296,002,815.15
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย	**2,691,414,197.35**	**2,509,153,383.85**

หมายเหตุ: อยู่ระหว่างรอการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

หมายเหตุ : อยู่ระหว่างรอการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักสถิติและวิจัย สำนักงานประกันสังคม (2553)

กองทุนเงินทดแทน

งบดุล

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552 และ 2551

หน่วย: บาท

	2552	2551
สินทรัพย์		
สินทรัพย์หมุนเวียน		
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	2,796,372,259.05	1,994,707,652.59
เงินลงทุนชั่วคราว	7,009,151,090.19	3,958,458,484.45
ลูกหนี้	185,543,887.72	146,901,794.06
ดอกเบี้ยค้างรับ	308,628,634.16	329,375,438.63
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	2,545,577.83	743,947.68
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	10,302,241,448.95	6,430,187,317.41
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		
เงินลงทุนระยะยาว	18,947,925,698.42	20,491,408,165.83
รวมสินทรัพย์	**29,250,167,147.37**	**26,921,595,483.24**
หนี้สินและเงินกองทุน		
หนี้สินหมุนเวียน		
เงินฝากจากนายจ้าง	69,627,716.22	70,223,374.58
เงินสมทบรับล่วงหน้า	110,053,071.67	105,346,199.03
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	955,633.90	1,149,251.91
รวมหนี้สินหมุนเวียน	180,636,421.79	176,718,825.52
สำรองเงินทดแทนสำหรับการประสบ		
อันตรายที่เกิดขึ้นแล้ว	3,468,843,244.97	3,797,712,721.46
รวมหนี้สิน	**3,649,479,666.76**	**3,974,431,546.98**
เงินกองทุน		
กองทุนสะสม	25,570,918,713.25	22,879,504,515.90
กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้น	29,768,767.36	67,659,420.36
รวมเงินกองทุน	**25,600,687,480.61**	**22,947,163,936.26**
รวมหนี้สินและเงินกองทุน	**29,250,167,147.37**	**26,921,595,483.24**

หมายเหตุ: อยู่ระหว่างรอการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

หมายเหตุ : อยู่ระหว่างรอการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักสถิติและวิจัย สำนักงานประกันสังคม (2553)

รายงานจำนวนนายจ้างและลูกจ้างในความรับผิดชอบของกองทุนเงินทดแทน
ข้อมูลประจำเดือนมีนาคม พ.ศ. 2553 *

จังหวัด	จำนวนนายจ้าง (ราย)	จำนวนลูกจ้าง (ราย)
เขตพื้นที่ 1	8,410	94,653
เขตพื้นที่ 2	13,155	310,567
เขตพื้นที่ 3	12,009	351,064
เขตพื้นที่ 4	11,581	358,017
เขตพื้นที่ 5	8,246	120,032
เขตพื้นที่ 6	8,805	133,847
เขตพื้นที่ 7	12,853	244,471
เขตพื้นที่ 8	22,544	556,927
เขตพื้นที่ 9	15,757	285,643
เขตพื้นที่ 10	8,887	200,661
เขตพื้นที่ 11	8,730	225,382
สมุทรปราการ	8,061	272,163
สาขาพระประแดง	2,371	90,282
สาขาบางพลี	6,736	285,692
นนทบุรี	11,630	206,218
ปทุมธานี	10,072	372,694
พระนครศรีอยุธยา	3,757	337,883
อ่างทอง	703	9,029
ลพบุรี	1,679	58,664
สิงห์บุรี	670	15,413
ชัยนาท	600	11,992
สระบุรี	2,282	87,065
สาขาหนองแค	699	49,797
ชลบุรี	5,493	243,944

* สำนักประกันสังคม.[ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นจาก http://www.sso.go.th/sites/default/files/userfiles/file/empresponsibility0353.html สืบค้น ณ วันที่ 5 ตุลาคม 2553

สาขาศรีราชา	7,476	242,805
ระยอง	5,294	289,747
จันทบุรี	1,792	22,954
ตราด	912	9,940
ฉะเชิงเทรา	2,612	160,267
ปราจีนบุรี	1,352	101,040
นครนายก	730	12,427
สระแก้ว	655	10,137
นครราชสีมา	5,993	183,139
บุรีรัมย์	1,418	20,782
สุรินทร์	1,508	18,801
ศรีสะเกษ	1,201	10,665
อุบลราชธานี	2,544	35,112
ยโสธร	732	6,966
ชัยภูมิ	1,197	18,622
อำนาจเจริญ	378	2,468
หนองบัวลำภู	356	5,082
ขอนแก่น	4,241	90,406
อุดรธานี	2,852	35,897
เลย	951	8,553
หนองคาย	963	11,350
มหาสารคาม	1,069	15,300
ร้อยเอ็ด	1,636	19,008
กาฬสินธุ์	870	11,433
สกลนคร	1,568	13,175
นครพนม	681	5,885
มุกดาหาร	784	6,127
เชียงใหม่	10,685	145,857
ลำพูน	1,560	71,930
ลำปาง	2,619	41,510
อุตรดิตถ์	997	10,254

แพร่	1,279	10,966
น่าน	928	6,847
พะเยา	1,092	9,210
เชียงราย	3,261	34,563
แม่ฮ่องสอน	336	2,515
นครสวรรค์	2,529	37,909
อุทัยธานี	652	5,757
กำแพงเพชร	1,217	15,145
ตาก	967	10,910
สุโขทัย	955	9,038
พิษณุโลก	2,285	34,583
พิจิตร	997	13,336
เพชรบูรณ์	1,466	19,588
ราชบุรี	2,061	41,640
สาขาบ้านโป่ง	1,293	33,066
กาญจนบุรี	1,963	36,234
สุพรรณบุรี	2,604	30,213
นครปฐม	5,555	179,382
สมุทรสาคร	3,974	191,541
สาขากระทุ่มแบน	2,846	122,298
สมุทรสงคราม	825	11,686
เพชรบุรี	1,633	32,882
ประจวบคีรีขันธ์	2,223	42,496
นครศรีธรรมราช	1,932	23,191
สาขาทุ่งสง	800	14,948
กระบี่	2,037	30,876
พังงา	895	12,327
ภูเก็ต	7,530	111,380
สุราษฎร์ธานี	4,417	75,747
ระนอง	621	6,288
ชุมพร	1,379	20,646

สงขลา	1,322	39,997
หาดใหญ่	5,408	96,442
สตูล	643	7,504
ตรัง	1,980	27,616
พัทลุง	899	7,764
ปัตตานี	1,358	14,358
ยะลา	1,269	12,940
นราธิวาส	1,382	8,725
รวม	**330,199**	**8,002,293**

จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน

จำแนกรายจังหวัด ปี 2553

รหัส	หน่วยงาน	มกราคม - มิถุนายน					รวมจำนวนการประสบอันตรายสะสม (ม.ค. - มิ.ย.)	
		ความร้ายแรง						
		ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	นับทุกกรณี	นับกรณีร้ายแรง
1000	กรุงเทพมหานคร	98	1	37	5,706	15,388	21,230	5,842
1100	สมุทรปราการ	24	0	25	3,545	8,920	12,514	3,594
1200	นนทบุรี	7	0	7	690	1,040	1,744	704
1300	ปทุมธานี	9	0	2	1,121	2,285	3,417	1,132
1400	พระนครศรีอยุธยา	9	0	5	524	1,454	1,992	538
1500	อ่างทอง	0	0	1	37	36	74	38
1600	ลพบุรี	1	0	1	117	285	404	119
1700	สิงห์บุรี	3	0	1	67	123	194	71
1800	ชัยนาท	1	0	0	33	80	114	34
1900	สระบุรี	13	0	10	378	824	1,225	401
2000	ชลบุรี	12	0	41	1,036	4,214	5,303	1,089
2100	ระยอง	9	0	24	579	2,685	3,297	612
2200	จันทบุรี	2	0	0	63	88	153	65
2300	ตราด	2	0	3	23	30	58	28
2400	ฉะเชิงเทรา	10	0	7	517	1,546	2,080	534
2500	ปราจีนบุรี	3	0	1	183	559	746	187
2600	นครนายก	0	0	2	53	68	123	55
2700	สระแก้ว	0	0	0	25	28	53	25
3000	นครราชสีมา	5	0	5	322	1,515	1,847	332
3100	บุรีรัมย์	1	0	0	34	19	54	35
3200	สุรินทร์	1	0	0	62	84	147	63
3300	ศรีสะเกษ	3	0	0	24	2	29	27
3400	อุบลราชธานี	4	0	1	63	94	162	68
3500	ยโสธร	3	0	0	8	7	18	11
3600	ชัยภูมิ	3	0	1	24	30	58	28
3700	อำนาจเจริญ	0	0	0	6	3	9	6
3900	หนองบัวลำภู	4	0	2	10	7	23	16
4000	ขอนแก่น	0	0	3	126	226	355	129
4100	อุดรธานี	7	0	3	97	257	364	107
4200	เลย	0	0	0	11	7	18	11
4300	หนองคาย	0	0	1	61	63	125	62

สำนักประกันสังคม.[ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นจาก

http://www.sso.go.th/sites/default/files/userfiles/file/empresponsibility0353.html [5 ตุลาคม 2553]

จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
จำแนกรายจังหวัด ปี 2553

รหัส	หน่วยงาน	มกราคม - มิถุนายน					รวมจำนวนการประสบอันตรายสะสม (ม.ค. - มิ.ย.)	
		ความร้ายแรง						
		ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	นับทุกกรณี	นับกรณีร้ายแรง
4400	มหาสารคาม	1	0	1	20	20	42	22
4500	ร้อยเอ็ด	2	0	1	34	25	62	37
4600	กาฬสินธุ์	0	0	0	19	11	30	19
4700	สกลนคร	1	0	0	43	44	88	44
4800	นครพนม	0	0	0	19	31	50	19
4900	มุกดาหาร	1	0	1	16	37	55	18
5000	เชียงใหม่	9	0	0	279	739	1,027	288
5100	ลำพูน	2	0	6	74	418	500	82
5200	ลำปาง	1	0	5	118	206	330	124
5300	อุตรดิตถ์	1	0	0	41	80	122	42
5400	แพร่	1	0	6	59	26	92	66
5500	น่าน	1	0	1	16	2	20	18
5600	พะเยา	2	0	0	15	21	38	17
5700	เชียงราย	4	0	0	42	129	175	46
5800	แม่ฮ่องสอน	0	0	0	2	2	4	2
6000	นครสวรรค์	3	0	4	91	345	443	98
6100	อุทัยธานี	0	0	1	24	27	52	25
6200	กำแพงเพชร	0	0	0	29	23	52	29
6300	ตาก	1	0	0	23	24	48	24
6400	สุโขทัย	1	0	0	24	33	58	25
6500	พิษณุโลก	3	0	7	86	130	226	96
6600	พิจิตร	1	0	0	35	37	73	36
6700	เพชรบูรณ์	2	0	0	40	116	158	42
7000	ราชบุรี	3	0	10	219	572	804	232
7100	กาญจนบุรี	3	0	0	103	204	310	106
7200	สุพรรณบุรี	5	0	2	60	248	315	67
7300	นครปฐม	7	0	42	392	1,568	2,009	441
7400	สมุทรสาคร	6	0	135	1,405	3,198	4,744	1,546
7500	สมุทรสงคราม	1	0	2	35	32	70	38
7600	เพชรบุรี	1	0	2	125	235	363	128
7700	ประจวบคีรีขันธ์	2	0	1	122	238	363	125

จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน

จำแนกรายจังหวัด ปี 2553

รหัส	หน่วยงาน	มกราคม - มิถุนายน					รวมจำนวนการประสบอันตรายสะสม (ม.ค. - มิ.ย.)	
		ความร้ายแรง						
		ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	นับทุกกรณี	นับกรณีร้ายแรง
8000	นครศรีธรรมราช	2	0	4	163	102	271	169
8100	กระบี่	4	0	5	93	92	194	102
8200	พังงา	0	0	1	27	47	75	28
8300	ภูเก็ต	4	0	0	233	390	627	237
8400	สุราษฎร์ธานี	6	0	0	195	426	627	201
8500	ระนอง	1	0	1	17	6	25	19
8600	ชุมพร	2	0	1	94	73	170	97
9000	สงขลา	7	0	8	528	517	1,060	543
9100	สตูล	2	0	0	54	22	78	56
9200	ตรัง	0	0	9	129	216	354	138
9300	พัทลุง	1	0	0	43	16	60	44
9400	ปัตตานี	2	0	1	66	32	101	69
9500	ยะลา	1	0	2	64	69	136	67
9600	นราธิวาส	1	0	1	29	11	42	31
	รวมทั่วประเทศ	332	1	443	20,890	52,807	**74,473**	**21,666**

หมายเหตุ 1. นับทุกกรณี หมายถึง ตาย ทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะ หยุดงานเกิน 3 วัน หยุดงานไม่เกิน 3 วัน

2. นับกรณีร้ายแรง หมายถึง ตาย ทุพพลภาพ สูญเสียอวัยวะ หยุดงานเกิน 3 วัน

3. ข้อมูลจำนวนการประสบอันตรายนับ ณ จุดวินิจฉัย 30 มิถุนายน 2553

4. ข้อมูล ณ วันที่ 5 กรกฎาคม 2553

5. ข้อมูลอาจเปลี่ยนแปลงตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในภายหลังจากการวินิจฉัยเดิม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑. งานวิจัยเรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับกองทุนเงินทดแทน ศึกษาเปรียบเทียบประเทศไทยกับบางประเทศในเอเชีย [๑]

ทศพล ครุฑไชยันต์ (๒๕๔๔)ได้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับกองทุนเงินทดแทน ศึกษาเปรียบเทียบประเทศไทยกับบางประเทศในเอเชีย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากฎหมายเงินทดแทน โดยศึกษาเปรียบเทียบประเทศไทยกับบางประเทศในเอเชีย ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และญี่ปุ่น ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงข้อแตกต่าง ข้อดีและข้อเสีย รวมทั้งการให้ความคุ้มครองลูกจ้างตามกฎหมายเกี่ยวกับกองทุนเงินทดแทน เพื่อนำผลของการศึกษาวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการเสนอแนะปรับปรุงกฎหมายเงินทดแทนของประเทศไทย

ผลการศึกษา พบว่า กฎหมายเงินทดแทนของประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และญี่ปุ่น มีความแตกต่างกัน โดยมีข้อดีข้อเสียในการให้ความคุ้มครองลูกจ้าง คือ

๑. ขอบเขตการคุ้มครองของกฎหมาย ประเทศไทยได้ขยายการให้ความคุ้มครองลูกจ้างในสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑ คนขึ้นไป โดยกฎหมายมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕ เป็นต้นไป ซึ่งให้ความครอบคลุมมากกว่ามาเลเซีย ฟิลิปปินส์และญี่ปุ่น ที่ให้ความคุ้มครองลูกจ้างตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป แต่ประเทศญี่ปุ่นมีการให้ความคุ้มครองแรงงานภาคเกษตรด้วย

๒. การให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับเงินทดแทนแต่ละประเภท ประเทศไทยกำหนดให้จ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนแก่ลูกจ้างผู้มีสิทธิร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างรายเดือนในทุกกรณี อันเป็นมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งต่างกับอีก ๓ ประเทศที่กำหนดอัตราเงินทดแทนมากกว่าประเทศไทย โดยจ่ายค่าทดแทนระหว่างร้อยละ ๘๐ ถึงร้อยละ ๙๐ของค่าจ้าง นอกจากนี้ประเทศญี่ปุ่นได้ให้ความคุ้มครองลูกจ้างขณะอยู่ระหว่างการเดินทางมาทำงานด้วย

๒. งานวิจัย เรื่อง การจัดสวัสดิการแรงงานของไทย กรณีศึกษากองทุนเงินทดแทน และกองทุนประกันสังคม [๒]

มงคล เทียนประเทืองชัย (๒๕๓๙)ได้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดสวัสดิการแรงงานของไทย กรณีศึกษากองทุนเงินทดแทน และกองทุนประกันสังคม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกองทุนเงินทดแทนและกองทุนประกันสังคม ตามพระราชบัญญัติ

---

[๑] ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์อิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ข้อมูลออนไลน์) เข้าถึงได้จาก http://www.tkc.go.th/thesis/abstract.asp?item_id=5192 (สรุปจากบทคัดย่อ).

[๒] ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์อิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ข้อมูลออนไลน์) เข้าถึงได้จาก http://www.tkc.go.th/thesis/abstract.asp?item_id=8222 (สรุปจากบทคัดย่อ).

เงินทดแทน พ.ศ.๒๕๓๗ และพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.๒๕๓๓ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อแตกต่างระหว่างกองทุนในเรื่องการให้ความคุ้มครอง สิทธิประโยชน์ และเงินสมทบ เพื่อให้ทราบว่า แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายที่นำมา ใช้ในกองทุนเงินทดแทนและกองทุนประกันสังคมนี้มีความแตกต่างกันอย่างไรใน ๔ ประเด็นหลัก คือ หลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครอง หลักเกณฑ์การจ่ายเงินทดแทนหรือประโยชน์ทดแทน ผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ และเรื่องเงินสมทบ

จากผลการศึกษาพบว่า กองทุนเงินทดแทน และกองทุนประกันสังคมมีความแตกต่างกันในด้านแนวคิด ทฤษฎีและหลัก กฎหมาย กล่าวคือ กองทุนเงินทดแทนมุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย คือ ลูกจ้างโดยต้องการให้นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ดูแลทุกข์สุข ของลูกจ้างเท่าที่จะเป็นไปได้ตามความเหมาะสมในแต่ละยุคสมัย ส่วนกองทุนประกันสังคมนั้นรัฐเป็นผู้วางแนวคิด ในการหาวิธีช่วยเหลือประชาชนทั้งหมดของประเทศ เพื่อก่อให้เกิดการกินดีอยู่ดีมีสุขทั่วหน้า ในด้านทฤษฎีและหลัก กฎหมายนั้น กองทุนเงินทดแทนได้นำทฤษฎีความสัมพันธ์แห่งเหตุ และผลมาใช้โดยอาศัยหลักกฎหมายแพ่งลักษณะละเมิด แต่กองทุนประกันสังคมนั้นได้นำเอาทฤษฎีนิติศาสตร์เชิงสังคมวิทยา โดยอาศัยหลักกฎหมายทางการปกครองมาใช้ คือ ทุกคนในสังคมเดียวกันควรมีหน้าที่รับผิดชอบต่อสมาชิกคนอื่นๆในสังคมนั้นด้วย ด้วยเหตุนี้ จึงไม่สนับสนุนให้รวมกองทุนทั้งสองเข้าด้วยกัน และให้กองทุนทั้งสองดำเนินไปตามหลักการของแต่ละกองทุนก็จะเป็นการช่วยเหลือลูกจ้างและประชาชนให้ตรงเป้าหมาย และเป็นการสร้างระบบการจัดสวัสดิการแรงงานที่ดีในอนาคต

เนื่องจากสวัสดิการแรงงานในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.๒๕๓๗ และพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.๒๕๓๓ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ เรื่องกองทุนเงินทดแทนและกองทุนประกันสังคมได้รับการยอมรับว่า มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสากลที่ประเทศต่างๆให้การยอมรับและได้ใช้บังคับแก่นายจ้างภาคเอกชนและรัฐเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ลูกจ้างมาเป็นเวลานานจนกระทั่งถึงปัจจุบัน แต่ความเปลี่ยนแปลงของสังคมในด้านต่างๆได้ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องหลายประการในกองทุนทั้งสอง ถึงแม้ว่าจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาตลอดระยะเวลาแต่ปัญหาก็มิได้หมดสิ้นไป ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการให้ความคุ้มครอง ปัญหาเงินทดแทนหรือประโยชน์ทดแทน ปัญหาการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ปัญหาการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน ซึ่งปัญหาเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้น ย่อมมีผลกระทบต่อลูกจ้างโดยตรงคือ ทำให้ลูกจ้างส่วนใหญ่ไม่ได้รับการช่วยเหลือจากกองทุนทั้งสองตามความเหมาะสมหรือตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย สาเหตุเพราะการบัญญัติกฎหมายในเรื่องการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานหรือมิใช่เนื่องจากการทำงานยังไม่ชัดเจน หรือยังไม่มีความเหมาะสมต่อสภาวะของสังคมในปัจจุบันเท่าที่ควรจะเป็น อันก่อให้เกิดผลกระทบต่อการรักษาพยาบาลในเรื่องค่ารักษาพยาบาล และประโยชน์ทดแทนต่างๆ จากกรณีนี้ยังได้ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวเนื่องตามมาอีกมากมาย อาทิ ปัญหาการให้ความคุ้มครองและปัญหาเรื่องเงินสมทบ เป็นต้น

กองทุนเงินทดแทน: ชะตากรรมของแรงงานข้ามชาติ ผู้เป็นฐานของเศรษฐกิจไทย *

การสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เจริญเติบโต คนกลุ่มหนึ่งที่ถูกมองข้ามมาโดยตลอด คือกลุ่มแรงงานระดับล่างที่ทำงานในงานประเภทที่ค่อนข้างจะเสี่ยงอันตราย เช่น งานก่อสร้าง งานภาคเกษตรกรรม งานประมงทะเล หรืองานอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่ใช้แรงงานอย่างเข้มข้น เช่น งานตัดเย็บเสื้อผ้าโหล ต้องยอมรับว่างานเหล่านี้ในปัจจุบันกลุ่มแรงงานหลักที่เข้ามาทำงานประเภทนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานข้ามชาติจากประเทศเพื่อนบ้านสามประเทศ คือ พม่า ลาวและกัมพูชา ที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย แต่สามารถอาศัยอยู่และทำงานในประเทศไทยได้ตามแนวนโยบายของรัฐในแต่ละปี

จากสถานการณ์การเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายได้กลายเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้แรงงานเหล่านี้เข้าไม่ถึงการดูแลคุ้มครองตามกฎหมาย อีกส่วนหนึ่งมาจากการเป็นแรงงานที่ข้ามพรมแดนข้ามวัฒนธรรมทำให้ไม่สามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมไทย ที่มีการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังมีปัญหาในเรื่องทัศนคติของผู้ทำหน้าที่ตามกฎหมาย รวมถึงสังคมไทยบางส่วนยังมองว่าคนกลุ่มนี้ไม่ควรได้รับสิทธิต่างๆตามกฎหมาย

จากการทำงานที่ค่อนข้างมีความเสี่ยงต่อการประสบอุบัติเหตุสูง การไม่สามารถเข้าถึงกลไกการคุ้มครองสิทธิและความปลอดภัยจากการทำงานตามที่กฎหมายกำหนดไว้ การเพิกเฉยหรือไม่ใส่ใจต่อเรื่องความปลอดภัยในการทำงานของผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่รัฐบางส่วน ที่มุ่งหวังเพียงจะสร้างกำไรสูงสุดจากการขูดรีดแรงงานเหล่านี้ จนทำให้เกิดการละเลยต่อการปฏิบัติตามระเบียบหรือกฎหมายที่คุ้มครองความปลอดภัยและสิทธิแรงงาน แม้กระทั่งเรื่องง่ายๆที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้ใช้แรงงานเอง เช่น กรณีของการทำงานในชั่วโมงที่ยาวนานย่อมทำให้แรงงานเกิดความเหนื่อยล้า ไม่ได้พักผ่อนเท่าที่ควร อันจะนำไปสู่ความเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุ หรือการเจ็บป่วยได้ง่ายขึ้น การขาดคำเตือนในเรื่องของการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือในการทำงานที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อแรงงาน ที่เป็นคำเตือนภาษาของตัวแรงงานเองหรือภาษาที่แรงงานสามารถสื่อสาร/สามารถเข้าใจได้

ความหละหลวม/ไม่รอบคอบดังที่กล่าวมา ทำให้แรงงานจำนวนมากต้องประสบอุบัติเหตุจากการทำงานอยู่บ่อยครั้ง มีแรงงานข้ามชาติจำนวนมากที่ต้องสูญเสียอวัยวะเนื่องจากอุบัติเหตุจาก

---

* ***อดิศร เกิดมงคล รองประธานมูลนิธิส่งเสริมสันติวิถี (Burma Issues)*** [ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นจาก http://www.burmaissues.org/New_Thai_site/information/Migrantworker/MigrantFund.pdf สืบค้น ณ วันที่ 5 ตุลาคม 2553

การทำงาน ซึ่งท้ายที่สุดพวกเขาเหล่านั้นก็กลายเป็นเพียงแค่ชิ้นส่วนทางการผลิตที่ไม่มีค่า และถูกโยนทิ้งด้วยการส่งกลับประเทศของตนเอง บางกรณีแรงงานเหล่านี้ได้รับเงินชดเชย แต่ก็เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยเองก็ได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน และการสูญเสียทั้งทางร่างกายและจิตใจของผู้ใช้แรงงาน จึงได้มีการออกพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 อันจะเป็นหลักประกันให้แก่ผู้ใช้แรงงานทั้งหลายได้มั่นใจว่าตนเองจะได้รับการคุ้มครองหรือมีหลักประกัน หลังจากเกิดอุบัตเหตุจากการทำงาน โดยให้นายจ้างเป็นผู้จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนนี้ และเมื่อลูกจ้างเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานก็สามารถขอรับเงินทดแทนจากกองทุนนี้ได้ (มาตรา 50 พรบ. เงินทดแทน) และยังให้นายจ้างเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลรักษาพยาบาลลูกจ้างที่เจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานด้วย (มาตรา 13 พรบ. เงินทดแทน)

แม้ในกฎหมายดังกล่าวจะให้นายจ้างเป็นผู้ที่รับผิดชอบต่อความสูญเสียของแรงงานที่ประสบอุบัติเหตุ แต่รัฐไทยก็ตระหนักดีว่าสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นอาจจะก่อให้เกิดกรณีพิพาทระหว่างลูกจ้างกับนายจ้าง หรือลูกจ้างอาจจะไม่ได้รับค่าชดเชยเหล่านี้จากนายจ้างได้ กองทุนเงินทดแทนจึงเป็นกลไกสำคัญ

ประเด็นสำคัญที่ควรกล่าวถึงอีกเรื่องหนึ่ง คือ กฎหมายฉบับนี้ระบุถึงคำนิยามของคำว่า "ลูกจ้าง" ที่ระบุไว้ค่อนข้างชัดเจนว่า "หมายถึง ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรแต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย" ดังนั้นเห็นได้ชัดเจนว่ากฎหมายนี้คุ้มครองแรงงานทุกคน ไม่จำกัดเชื้อชาติ สัญชาติ เพศ วัย สีผิว ศาสนา

แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายว่าท้ายที่สุดแล้ว กลไกที่จะช่วยในการคุ้มครองแรงงาน โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติสูงดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น กลับไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่หลังจากที่สำนักงานประกันสังคม (ซึ่งเลขาธิการกองทุนประกันสังคมเป็นเลขานุการกองทุนเงินทดแทนโดยตำแหน่ง) ได้มีหนังสือ ที่ รส 0711/ ว 751 ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2544 ถึงผู้ว่าราชการทุกจังหวัด เรื่องการให้ความคุ้มครองแรงงานต่างด้าวที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการให้ความคุ้มครองแก่แรงงานต่างด้าวที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน โดยในข้อ 2 ของแนวปฏิบัติได้ระบุถึงหลักฐานที่แรงงานต่างด้าวจะมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทน ต้องมีหลักฐานดังนี้

1. มีการจดทะเบียนและมีใบอนุญาตให้ทำงาน (Work Permit) ที่ทางราชการออกให้ มาแสดงประกอบกับหนังสือเดินทาง (Passport) หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

2. นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทนในอัตราไม่ต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำ

ทั้งนี้แรงงานต่างด้าวที่จดทะเบียนต้องยื่นแบบเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้กับประเทศไทย

และในข้อ 3 ของแนวปฏิบัติก็ได้ระบุว่า กรณีที่แรงงานต่างด้าวที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องมาจากการทำงานให้นายจ้างแต่ไม่มีหลักฐานตามข้อ 2 มาแสดง นายจ้างต้องเป็นผู้รับผิดชอบจ่ายเงินทดแทน ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน

หากดูตามแนวปฏิบัติดังกล่าวและมองย้อนมาดูสถานการณ์ในความเป็นจริงต่อกรณีแรงงานข้ามชาติ ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการประสบอันตรายจากการทำงานสูงดังเช่นกลุ่มที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ แล้วจะพบว่า แรงงานเหล่านั้นย่อมไม่สามารถแสดงหลักฐานตามที่กล่าวมาแล้วอย่างแน่นอน

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือกรณีศึกษาเรื่องของนางหนุ่ม ลูกจ้างในกิจการก่อสร้างแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ที่ประสบอุบัติเหตุจากการทำงานถูกแบบเทปูนตกลงมาทับกระดูกสันหลังแตก ทำให้ไม่สามารถเดินและทำงานต่อได้ (หนังสือพิมพ์มติชน วันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2550 ปีที่ 30 ฉบับที่ 10819) กรณีนี้สำนักงานกองทุนประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่ได้ทำหนังสือจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ชม 00256/4507 ถึงประธานอนุกรรมการสิทธิแรงงาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เรื่อง ชี้แจงข้อเท็จจริง ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2550 ซึ่งในหนังสือชี้แจงฉบับนี้ตอนหนึ่งระบุว่า "เนื่องจากนางหนุ่มเป็นแรงงานต่างด้าวชาวพม่า มีใบอนุญาตทำงานตามบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยเลขที่ 00 xxxx xxxxxx x (ผู้เขียนขอสงวนเลขประจำตัวสิบสามหลักของนางหนุ่มไว้) จากกรมการจัดหางาน และไม่มีหนังสือเดินทาง หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว จึงเป็นกรณีที่นางหนุ่ม ไม่สามารถรับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทนได้ พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่ จึงออกคำสั่งที่ 2/2550 ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่นางหนุ่ม"

จากกรณีนี้เห็นได้ชัดว่านางหนุ่มควรจะได้รับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทน แต่เนื่องจากนางหนุ่มไม่มีหลักฐานดังที่กล่าวถึงในแนวปฏิบัติดังกล่าว นางหนุ่มเลยต้องรอรับเงินทดแทนจากนายจ้างแทน

หากพิจารณาตรงนี้แล้ว จะพบว่านางหนุ่มมีเอกสารแสดงตัวซึ่งออกให้โดยกรมการปกครอง คือแบบรับรองรายการทะเบียนประวัติของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ หรือ ทร. 38/1 (ซึ่งไม่ใช่ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวตามแนวปฏิบัติของสำนักงานประกันสังคม) และใบอนุญาตทำงานจากกรมการจัดหางาน ซึ่งเอกสารเหล่านี้เป็นเอกสารแสดงตัวตนของแรงงานข้ามชาติ และเป็นเอกสารที่ยืนยันว่าแรงงานข้ามชาติทำงานกับนายจ้างตามที่ระบุในบัตร ซึ่งสามารถยืนยันตัวบุคคลได้เช่นเดียวกับหนังสือเดินทาง หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

การออกแนวปฏิบัติเช่นนี้ เท่ากับทำให้เกิดความไม่มั่นคง/ไม่มีหลักประกันต่อชีวิตของแรงงานข้ามชาติ ว่าตนเองจะได้รับการคุ้มครองเมื่อประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน เนื่องจากกฎหมายระบุไว้ชัดเจนว่า สุดท้ายแล้วนายจ้างคือ ผู้ที่ต้องจ่ายเงินทดแทนให้กับลูกจ้าง ดังเช่นกรณีของนางหนุ่ม แนวปฏิบัติดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อแรงงานข้ามชาติที่ไม่มีกลไกการต่อรอง ไม่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองได้ง่ายนัก รวมถึงการเผชิญหน้ากับนายจ้างโดยตรง ยังส่งผลต่อความเสี่ยงที่จะไม่สามารถได้รับความคุ้มครองเพิ่มมากขึ้น

สิ่งต่างๆเหล่านี้เองจึงส่งผลให้นายจ้างจำนวนหนึ่ง ใช้เป็นข้ออ้างในการที่จะไม่ส่งเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน เนื่องจากตนเองสามารถใช้อำนาจหรือความได้เปรียบที่มีมากกว่าตัวแรงงาน เข้ามาต่อรอง/เจรจากับตัวแรงงานโดยตรงหลังประสบอุบัติเหตุ

ความไม่มั่นคงในชีวิตมนุษย์ชีวิตหนึ่งๆที่เกิดขึ้น แสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวของการสร้างกลไกการคุ้มครองแรงงานของรัฐไทย โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานที่มีความเสี่ยงในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานและการคุ้มครองสิทธิแรงงาน

คำถามที่สำคัญคือ สังคมไทย/รัฐไทย/ประชาชนไทย จะสร้างกระบวนการ/กลไกให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้เป็นจริงได้อย่างไร หรือเราจะปล่อยให้ผู้ใช้แรงงานเผชิญชะตากรรมเหล่านี้เพียงลำพัง หากเราต้องการให้กฎหมายคุ้มครองผู้ใช้แรงงานเหล่านี้มีผลบังคับใช้จริง ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องทบทวนแนวปฏิบัติในเรื่องกองทุนเงินทดแทนนี้อย่างจริงจังและสอดคล้องกับสภาพการจ้างแรงงานในปัจจุบันที่มีผู้ใช้แรงงานที่หลากหลายกว่าในอดีตที่ผ่านมา

ภาคผนวก

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่ายตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๒ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินสี่หมื่นห้าพันบาท

ข้อ ๓ ในกรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตามข้อ ๒ ไม่เพียงพอ ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มอีกไม่เกินหกหมื่นห้าพันบาทสำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างในลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของอวัยวะภายในหลายส่วนและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข

(๒) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกหลายแห่งและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข

(๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของศีรษะและต้องได้รับการผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะ

(๔) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกสันหลัง ไขสันหลัง หรือรากประสาท

(๕) ประสบภาวะที่ต้องผ่าตัดต่ออวัยวะที่ยุ่งยากซึ่งต้องใช้วิธีจุลศัลยกรรม

(๖) ประสบอันตรายจากไฟไหม้ น้ำร้อนลวก สารเคมี หรือไฟฟ้า จนถึงขั้นสูญเสียผิวหนังลึกถึงหนังแท้เกินกว่าร้อยละสามสิบของร่างกาย

(๗) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรัง ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๔ ในกรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตามข้อ ๓ ไม่เพียงพอ ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้ เมื่อรวมค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๒ และข้อ ๓ แล้ว ต้องไม่เกินสองแสนบาทสำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างในลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๖) ตั้งแต่สองรายการขึ้นไป

(๒) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๖) ที่จำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยหายใจ หรือต้องพักรักษาตัวอยู่ในหอผู้ป่วยหนัก หอผู้ป่วยวิกฤต หรือหอผู้ป่วยไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ตั้งแต่ยี่สิบวันขึ้นไป

(๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของระบบสมองหรือไขสันหลังที่จำเป็นต้องรักษาตั้งแต่สามสิบวันติดต่อกัน

(๔) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรังจนเป็นผลให้อวัยวะสำคัญล้มเหลว

ข้อ ๕ ในกรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตามข้อ ๔ สำหรับลูกจ้างรายใดไม่เพียงพอ ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่รวมทั้งสิ้นต้องไม่เกินสามแสนบาท โดยให้คณะกรรมการการแพทย์พิจารณาและคณะกรรมการให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๖ การจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ หรือข้อ ๕ หากลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ป่วยในมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าห้อง ค่าอาหาร ค่าบริการพยาบาล และค่าบริการทั่วไป ให้นายจ้างจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินวันละหนึ่งพันสามร้อยบาท

ข้อ ๗ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับรวมถึงลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งเป็นผู้ป่วยในครั้งแรกที่ยังคงรักษาพยาบาลอยู่ตั้งแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑
อุไรวรรณ เทียนทอง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงอัตราค่ารักษาพยาบาล ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

หน้า ๒๐
เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๑๑๓ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๗

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์ และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน เพื่อให้การจ่ายค่าทดแทนตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๘ (๒) (๓) วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ลงวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๘

(๓) ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๒ กรณีลูกจ้างสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกาย ตามมาตรา ๑๘ (๒) ให้จ่ายค่าทดแทนตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนตามตารางที่ ๑ ท้ายประกาศนี้

ในกรณีมีการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ท้ายประกาศนี้ ให้มีระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนตามผลการประเมินการสูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพของอวัยวะ เป็นร้อยละของสมรรถภาพทั้งร่างกาย ในอัตราความสูญเสียสมรรถภาพร้อยละหนึ่งต่อระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนสองเดือน

ข้อ ๓ ให้ลูกจ้างได้รับการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะภายหลังจากเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังนี้

(๑) เมื่อลูกจ้างได้รับการรักษาด้วยวิธีการต่าง ๆ ทางการแพทย์อย่างเต็มที่แล้วหรือสิ้นสุดการรักษาซึ่งไม่สามารถรักษาให้เป็นปกติได้และพยาธิสภาพของอวัยวะนั้นคงที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอีก

(๒) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ข้อ ๔ ให้แพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเป็นผู้ประเมินการสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะ โดยใช้วิธีการประเมินและอัตราการสูญเสียสมรรถภาพตามคู่มือแนวทางการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพทางกายและจิตใจที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด

ในกรณีที่วิธีการประเมินและอัตราการสูญเสียสมรรถภาพมิได้กำหนดไว้ในคู่มือตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการการแพทย์เป็นผู้ประเมินและกำหนดอัตราการสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะนั้น ๆ

ข้อ ๕ กรณีลูกจ้างสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกาย หรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะเกินกว่าร้อยละหกสิบของสมรรถภาพทั้งร่างกาย หรือมีการสูญเสียตามตารางที่ ๒ ท้ายประกาศนี้ ถือว่าเป็นกรณีลูกจ้างทุพพลภาพตามมาตรา ๑๘ (๓) และให้มีระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนสิบห้าปี

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ตามมาตรา ๑๘ วรรคสามให้เป็นไปดังนี้

(๑) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน เท่ากับค่าจ้างรายเดือนในเดือนที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย

(๒) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน เท่ากับอัตราค่าจ้างรายวันในวันที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายคูณด้วยยี่สิบหก

(๓) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง เท่ากับอัตราค่าจ้างในชั่วโมงที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายคูณด้วยแปดและยี่สิบหก

(๔) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างตามผลงาน โดยคำนวณเป็นหน่วย เท่ากับค่าจ้างงวดสุดท้ายที่ลูกจ้างได้รับหารด้วยจำนวนวันที่ลูกจ้างทำงานในงวดนั้น และคูณด้วยยี่สิบหก ถ้าไม่อาจคำนวณค่าจ้างตามผลงานได้ให้คำนวณจากค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในท้องที่ที่ลูกจ้างประจำทำงานอยู่คูณด้วยยี่สิบหก

(๕) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นระยะเวลาอย่างอื่นหรือคำนวณการจ่ายเป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ใน (๑) ถึง (๔) เท่ากับค่าจ้างงวดสุดท้ายที่ลูกจ้างได้รับหารด้วยจำนวนวันทำงานปกติในงวดนั้นและคูณด้วยยี่สิบหก

หากลูกจ้างได้รับค่าจ้างหลายประเภท ให้คำนวณค่าจ้างแต่ละประเภทตาม (๑) ถึง (๕) แล้วนำมารวมกันเป็นค่าจ้างรายเดือน

ข้อ ๗ กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม ค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในท้องที่ที่ลูกจ้างประจำทำงานอยู่คูณด้วยยี่สิบหกและไม่เกินร้อยละหกสิบของค่าจ้างเฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งคำนวณจากค่าจ้างสูงสุดที่ใช้เป็นฐานคำนวณเงินสมทบตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง อัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝาก วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบหารด้วยสิบสอง

ข้อ ๘ ลูกจ้างผู้ใดมีสิทธิได้รับค่าทดแทนตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ลงวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๘ และ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐ อยู่ก่อนวันที่ประกาศใช้บังคับให้คงได้รับค่าทดแทนตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบตามสิทธินั้น

ข้อ ๙ คำร้องที่ยังไม่ถึงที่สุด หรือที่ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงานประกันสังคมก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้บังคับตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ลงวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลา

หน้า ๒๔
เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๑๑๓ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๗

การจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐ จนกว่าคำร้องนั้น ๆ จะถึงที่สุด

ข้อ ๑๐ ประกาศกระทรวงแรงงานนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗
อุไรวรรณ เทียนทอง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ตารางที่ ๑

ประเภทของการสูญเสียอวัยวะและระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน

ประเภทของการสูญเสียอวัยวะ	ค่านิยามความ	ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน (เดือน)
๑. แขนขาดระดับข้อศอก	แขนขาดระดับข้อศอกขึ้นไป	๑๒๐
๒. แขนขาดระดับต่ำกว่าข้อศอก	แขนขาดระดับต่ำกว่าข้อศอก และ/หรือ ข้อมือ และยังงอข้อศอกได้	๑๐๔
๓. มือขาด	นิ้วมือทั้งห้านิ้วขาด ตั้งแต่ระดับข้อโคนนิ้วของทุกนิ้วขึ้นไปถึงข้อมือ	๑๐๘
๔. นิ้วหัวแม่มือขาด	นิ้วหัวแม่มือขาดตั้งแต่ระดับข้อโคนนิ้วขึ้นไปถึงข้อมือ	๔๔
๕. นิ้วหัวแม่มือขาดระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วหัวแม่มือขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๒๒
๖. นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาด	นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อโคนนิ้ว	๒๒
๗. นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อกลางนิ้ว	นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อกลางนิ้ว	๑๖
๘. นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๑๐
๙. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาด	นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อโคนนิ้ว	๑๐
๑๐. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อกลางนิ้ว	นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อกลางนิ้ว	๘
๑๑. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๖
๑๒. ขาขาดระดับข้อสะโพก	ขาขาดผ่านข้อสะโพก	๘๐
๑๓. ขาขาดระดับข้อเข่า	ขาขาดผ่านข้อเข่า	๖๔
๑๔. เท้าขาด	เท้าขาดผ่านข้อเท้า	๕๐
๑๕. เท้าขาดระดับกลางเท้า	เท้าขาดระดับกลางเท้า	๓๖
๑๖. นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๑๐
๑๗. นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อปลายนิ้ว	๔
๑๘. นิ้วเท้าอื่นหนึ่งนิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	นิ้วเท้าอื่นหนึ่งนิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๒
๑๙. นิ้วเท้าอื่นทั้งสี่นิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	นิ้วเท้าขาดทุกนิ้วที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๑๘

ตารางที่ ๒

ประเภทของการทุพพลภาพ	ระยะเวลาจ่ายค่าทดแทน (ปี)
๑. ขาทั้งสองข้างขาด	๑๕
๒. มือหนึ่งข้างกับเท้าหนึ่งข้างขาด	๑๕
๓. มือทั้งสองข้างขาด	๑๕
๔. สูญเสียลูกตาทั้งสองข้างหรือสูญเสียลูกตาข้างหนึ่งกับสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไปหรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ ๓/๖๐ หรือมากกว่าของตาอีกข้างหนึ่ง หรือสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไปหรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ ๓/๖๐ หรือมากกว่าของตาทั้งสองข้าง	๑๕
๕. ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะ และ/หรือกระดูกสันหลังเป็นเหตุให้สูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิงของ ๕.๑ ขาทั้งสองข้าง หรือ ๕.๒ มือหนึ่งข้างกับเท้าหนึ่งข้าง หรือ ๕.๓ มือทั้งสองข้าง	๑๕
๖. ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะ อันเป็นเหตุให้เกิดความผิดปกติของความรู้สึกตัว และหรือจิตฟั่นเฟือนเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ และไม่สามารถรักษาให้หายได้หรือวิกลจริต	๑๕

หน้า ๕
เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๕๗ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๑๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ กระทรวงแรงงานจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงานไว้ดังต่อไปนี้

(๑) โรคที่เกิดขึ้นจากสารเคมีดังต่อไปนี้

๑) เบริลเลียมหรือสารประกอบของเบริลเลียม

๒) แคดเมียม หรือสารประกอบของแคดเมียม

๓) ฟอสฟอรัส หรือสารประกอบของฟอสฟอรัส

๔) โครเมียม หรือสารประกอบของโครเมียม

๕) แมงกานีส หรือสารประกอบของแมงกานีส

๖) สารหนู หรือสารประกอบของสารหนู

๗) ปรอท หรือสารประกอบของปรอท

๘) ตะกั่ว หรือสารประกอบของตะกั่ว

๙) ฟลูออรีน หรือสารประกอบของฟลูออรีน

๑๐) คลอรีน หรือสารประกอบคลอรีน

๑๑) แอมโมเนีย

๑๒) คาร์บอนไดซัลไฟด์

๑๓) สารอนุพันธ์ฮาโลเจนของสารไฮโดรคาร์บอน

๑๔) เบนซีน หรือสารอนุพันธ์ของเบนซีน

๑๕) อนุพันธ์ไนโตรและอะมิโนของเบนซีน

๑๖) ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ หรือกรดซัลฟูริค

๑๗) ไนโตรกลีเซอรีน หรือกรดไนตริคอื่น ๆ

๑๘) แอลกอฮอล์ กลัยคอล หรือดีโตน

๑๙) คาร์บอนมอนนอกไซด์ ไฮโดรเจนไซยาไนด์ หรือสารประกอบของไฮโดรเจนไซยาไนด์ ไฮโดรเจนซัลไฟด์

๒๐) อะครัยโลไนไตรล์

๒๑) ออกไซด์ของไนโตรเจน

๒๒) วาเนเดียม หรือสารประกอบของวาเนเดียม

๒๓) พลวง หรือสารประกอบของพลวง

๒๔) เฮกเซน

๒๕) กรดแร่ที่เป็นสาเหตุให้เกิดโรคฟัน

๒๖) เภสัชภัณฑ์

๒๗) ทัลเลียม หรือสารประกอบของทัลเลียม

๒๘) ออสเมียม หรือสารประกอบของออสเมียม

๒๙) เซลีเนียม หรือสารประกอบของเซลีเนียม

๓๐) ทองแดง หรือสารประกอบของทองแดง

๓๑) ดีบุก หรือสารประกอบของดีบุก

๓๒) สังกะสี หรือสารประกอบของสังกะสี

๓๓) โอโซน ฟอสยีน

๓๔) สารทำให้ระคายเคือง เช่น เบนโซควินโนน หรือสารระคายเคืองต่อกระจกตา เป็นต้น

๓๕) สารกำจัดศัตรูพืช

๓๖) อัลดีไฮด์ ฟอร์มาลดีไฮด์และกลูตารัลดีไฮด์

๓๗) สารกลุ่มไดอ๊อกซิน

๓๘) สารเคมี หรือสารประกอบของสารเคมีอื่น ซึ่งพิสูจน์ได้ว่ามีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน

(๒) โรคที่เกิดขึ้นจากสาเหตุทางกายภาพ

๑) โรคหูตึงจากเสียง

๒) โรคจากความสั่นสะเทือน

๓) โรคจากความกดดันอากาศ

๔) โรคจากรังสีแตกตัว

๕) โรคจากรังสีความร้อน

๖) โรคจากแสงอัลตราไวโอเลต

๗) โรคจากรังสีไม่แตกตัวอื่น ๆ

๘) โรคจากแสงหรือคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า

๙) โรคจากอุณหภูมิต่ำ หรือสูงผิดปกติมาก

๑๐) โรคที่เกิดขึ้นจากสาเหตุทางกายภาพอื่น ซึ่งพิสูจน์ได้ว่ามีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน

(๓) โรคที่เกิดขึ้นจากสาเหตุทางชีวภาพ ได้แก่ โรคติดเชื้อ หรือโรคปรสิตเนื่องจากการทำงาน

(๔) โรคระบบหายใจที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงาน

๑) โรคกลุ่มนิวโมโคนิโอสิส เช่น ซิลิโคสิส แอสเบสโทสิส ฯลฯ

๒) โรคปอดจากโลหะหนัก

๓) โรคบิสสิโนสิส

๔) โรคหืดจากการทำงาน

๕) โรคปอดอักเสบภูมิไวเกิน

๖) โรคซิเดโรสิส

๗) โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง

๘) โรคปอดจากอะลูมิเนียม หรือสารประกอบของอะลูมิเนียม

๙) โรคทางเดินหายใจส่วนบนเกิดจากสารภูมิแพ้หรือสารระคายเคืองในที่ทำงาน

๑๐) โรคระบบหายใจอื่น ซึ่งพิสูจน์ได้ว่ามีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน

(๕) โรคผิวหนังที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงาน

๑) โรคผิวหนังที่เกิดจากสาเหตุทางกายภาพ เคมี หรือชีวภาพอื่น ซึ่งพิสูจน์ได้ว่ามีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน

๒) โรคด่างขาวจากการทำงาน

๓) โรคผิวหนังอื่น ซึ่งพิสูจน์ได้ว่ามีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน

(๖) โรคระบบกล้ามเนื้อและโครงสร้างกระดูกที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานหรือสาเหตุจากลักษณะงานที่จำเพาะหรือมีปัจจัยเสี่ยงสูงในสิ่งแวดล้อมการทำงาน

(๗) โรคมะเร็งที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานโดยมีสาเหตุจาก

๑) แอสเบสตอส (ใยหิน)

๒) เบนซิดีน และเกลือของสารเบนซิดีน

๓) บิสโครโรเมทธิลอีเทอร์

๔) โครเมียมและสารประกอบของโครเมียม

๕) ถ่านหิน

๖) เบต้า - เนพธีลามีน

๗) ไวนิลคลอไรด์

๘) เบนซีนหรืออนุพันธ์ของเบนซีน

๙) อนุพันธ์ของไนโตรและอะมิโนของเบนซีน

๑๐) รังสีแตกตัว

๑๑) น้ำมันดิน หรือผลิตภัณฑ์จากน้ำมันดิน เช่น น้ำมันถ่านหิน น้ำมันเกลือแร่ รวมทั้งผลิตภัณฑ์จากการกลั่นน้ำมัน เช่น ยางมะตอย พาราฟินเหลว

๑๒) ไอควันจากถ่านหิน

๑๓) สารประกอบของนิกเกิล

๑๔) ฝุ่นไม้

๑๕) ไอควันจากเผาไม้

๑๖) โรคมะเร็งที่เกิดจากปัจจัยอื่น ซึ่งพิสูจน์ได้ว่ามีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน

(๘) โรคอื่น ๆ ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อภัย จันทนจุลกะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

สำนักวิชาการ ให้การบริการทางวิชาการ

๑. ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนประดิพัทธ์ ให้บริการในวันและเวลาราชการ

- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
  ด้านการเมืองการปกครอง ความมั่นคง การทหาร การยุติธรรม กฎหมายระหว่างประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการ ทรัพย์สินทางปัญญา
- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๑ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
  ด้านเศรษฐกิจ พาณิชย์ การเงิน การคลัง การธนาคาร การลงทุน งบประมาณ ประกันภัย อุตสาหกรรม คมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเกษตรและสหกรณ์
- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
  ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม แรงงานและสวัสดิการสังคม เด็ก สตรี การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การกีฬา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การพลังงาน

๒. ณ จุดบริการสารสนเทศอิเล็คทรอนิกส์ (E-knowledge Services) อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓ ให้บริการในวันและเวลาราชการ สำหรับวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้บริการถึงเวลา ๑๙.๓๐ น. โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๘

พิมพ์ที่สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ออกแบบปกโดย น.ส.รติมา ศารทะประภา